

En 1673 consta una concòrdia entre Josep Plantada i Pau Antoja i Viver amb defenses mútues d'interessos.

En 1688 altra concòrdia entre els tutors dels hereus de Francesc Plantada, que havia deixat dos menors.

En 1751 consta una resolució d'un Comissari Polític de Barcelona sobre aprofitaments d'aigües de Can Plantada de Sta. Eulàlia i que van destinades a Can Gafa.

En 1763 consta el testament d'Isidre Plantada, essent els fills una noia, Isidre i Josep.

En 1816 hi ha constàncies de correccions de fites entre Bonaventura Plantada, Maria Vendrell i Pau Parellada.

En 1889 no hi és ja la família Plantada. La mestressa, Ramona Pladevall, nomena aparcer o masover a un Pasqual Antoja.

En 1892, En Josep Torras i Germà, avi de l'actual, afincat a Caldes, compra Can Gafa.

En 1898 mor l'avi Torras i passa al fill, Francesc de Paula Torras Sayó que morí l'any 1936. És anecdòtic que aquest senyor, amb l'esperit de millorar els rendiments agrícoles i posar els cultius al dia, inicia l'explotació d'avellaners. El pare se n'hi burlava. Portava i guardava un mocador petit, i li deia «Per anar a recollir les avellaneres de Can Gafa».

En 1939 passa a l'actual Sr. Camil Torras Casals, professor de l'Escola d'Agricultura i Catedràtic, casat amb D.^a Maria-Assumpció Zavala Duran.

* * *

La Casa és força típica del nostre Vallès. Barri ben tancat. Corts i dependències al costat.

La casa és molt senzilla i gran. Les quatre parets mestres i valentes i una teulada a dues aigües, tot el carener aguantat per dos pilans fermes que travessen pis i golfes i sostenen la gran biga mestra.

La façana de cara a migdia. El portal dovellat. Finestral on era menjador, amb la inscripció 1767. Dos al pis, la gran a la sala i altra a una habitació. I un darrer a la golfa.

Per dissort per a l'estètica —finalitat d'adaptar-se als temps— en 1923 es féu una vivenda que sobresurt en angle recte i tapa un quart de la façana original, incluint-hi segurament dues finestres que seran tapades o comunicaran les cases.